

N.Y.C. TIME
זמן הדלקת נרות - 4:20
סוף זמני ק"ש - 8:37
9:13 -
סוף זמן תפלה - 10:02
דף היומי לשבת: ב"ב קמ"ד

בס"ד, עש"ק פ' וירא - שנת תשפ"ה לפ"ק

פרשת וירא

בס' תוספות השלם (ו:ג אות ז) מובא: 'וארא' בגימ' 'יצחק', מלמד שיצחק גרם לישראל שיצאו ממצרים, כדאמר במדרש: "ושבועתו לישחק" (תהלים קה:ט) - בשי"ן, ולמה נקרא שמו 'ישחק'? לפי שכשהגיע הזמן שרצה הקב"ה לגאול את ישראל, בא הקב"ה לאבות העולם ושאל לאברהם תחילה, רוצה אתה להפיל ולשנות אותיות משמך ולהוריד ממנין שנים של גלות בניך, כי הם חייבים לשעבוד ד' מאות שנה. א"ל אברהם, לא אשנה שום דבר, כי על אות אחת שהוספת לי בשמי, נשלם שמי. הלך אצל יעקב וא"ל כמו כן [מכיון שנשתנה שמו מ'יעקב' ל'ישראל' לא רצה להפיל ולשנות אותיות משמו]. בא אצל יצחק, ואמר יצחק, אות השי"ן תהא במקום הצדי"ק על מנת שתתמעט מגלות ק"ץ שנים [אם גורעים צ' (90) מחשבון ש' (300) נשאר רד"ו, שהוא ק"צ פחות מארבע מאות] וכו'. וזהו שאמר הכתוב "אברהם לא ידענו וישראל לא יכירונו, אתה ה' אבינו גאלנו מעולם שמך" (ישעי' סג:טז), לכך רמז 'ישחק'.

ע"פ הנ"ל מובן שפיר מה שאומרים בברית מילה בקריאת השם "אלקינו ואלקי אבותינו, קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל וכו'": "זכר לעולם בריתו וגו' אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק וגו'", והוא פסוק בתהלים (קה:ח:ט). ולכאורה, למה אין מביאים את הפסוקים מדברי הימים (א' טז:טו-טז) שאנו מזכירים בתפילת הודו שבפסוקי דזמרה של שחרית אשר שם הוזכר שמו 'יצחק' כמו בשאר מקומות בתנ"ך?

אמנם, י"ל דבשעה שנתנים שם לחינוך או רוצים להדגיש עד כמה חשוב השם היהודי, שהרי אברהם ויעקב לא רצו לשנות אפי' אות אחת משמם אפי' כדי לגאול את בניהם קודם שנשלמו ד' מאות שנות גלות מצרים. ואפי' יצחק לא הסכים רק בתנאי שיגאלו ק"צ שנים קודם הזמן שנגזר עליהם מתחילה. ולכן מזכירים בשעת קריאת השם את הפסוק בתהלים שנכתב שם את השם 'ישחק' דוקא.

"וימל אברהם את יצחק בנו וגו' כאשר צוה אותו אלקים" (כא:ד). בספר מדרושי וחיידושי רבי עקיבא איגר איתא: ודרשו חז"ל (קידושין ט.ט) 'אותו' ["כאשר צוה אותו אלקים"] - ולא אותה, דאין האשה מצווה למול את בנה. והקשו בתוס' דמה צריך קרא למעוטי נשים, תיפוק לי' דמצות עשה שהזמן גרמא הוא דאין מלין אלא ביום. ותירצו דאתיא כמ"ד דמילה שלא בזמנה נהגת בין ביום בין בלילה [וא"כ מיום שמיני ואילך אין למצוה זו הפסק, ולא מיקרי מ"ע שהזמן ג. ומקשים דהא מיום שמיני ואילך נמי יש לה הפסק, דבשבת א"א למול. ואף דהקושיא דשים בה הכל, בכל עת שאני שומע שאומרים כן בשם המפרשים, אני מתפלל דלדעתי אין כאן התחלת סרך קושיא, דדוקא היכא דהמניעה דאין הזמן מוכשר להמצוה, כמו לילה - זה מיקרי 'זמן גרמא', משא"כ שבת דאין המניעה דאין עתה זמן המצוה, דודאי אם כבר עבר ומל בשבת אין חסרון בהכשר המצוה כלל, דנעשה כהוגן לגמרי, ולמ"ד

"ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקוניו וגו' ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אותו אלקים" (כא:ב-ד). יש להבין, למה כתוב אודות קריאת שם יצחק קודם שכתוב אודות מילתו; הלוא המנהג הוא לקרוא את השם לאחר המילה?

וכתב רבינו נסים (מובא בחומש אוצר הראשונים): אבל אהב שסדר מה שעשה אברהם לבנו, והוא, שראשונה קרא שמו יצחק, ולא המתין בקריאת שמו אלא לעת המולד כמנהג, כי הוא נצטוה מהשי"ת שיקרא שמו יצחק ולא המתין. [בפ' לך לך כתוב: "ויאמר אלקים, אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק" (יז:ט), דמשמע דיש לקרותו יצחק מיד כשנולד]. וזאת המצוה כבר הגיע זמנה, ומצות מילה לא כן עד היותו בן שמונת ימים. ולזה קראהו תיכף 'יצחק', וכשהגיע לשמונת ימים מל אותו כאשר צוה, עכ"ל. וכעין זה כתבו מהר"י חלוואה והמלבי"ם.

בספר ביום השמיני (עמ' רל"ז) איתא: ביצחק מצאנו שנקרא ב' שמות - 'יצחק' ו'ישחק'. במקום אחד כתיב "ושבועתו ליצחק" (דהיי"א טז:טז) ובשם זה נקרא בתורה, ואילו בתהלים כתוב "ושבועתו לישחק" (קה:ט). וכן בברכה שלאחר ברית מילה אומרים "ושבועתו לישחק".

והענין מבאר ה'אמרי אמת', דהנה באמת ביצחק נאמר מיד בלידתו "ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק". ואף שבעלמא אין נותנין שם לילד עד מילתו, שאני הכא ביצחק שקריאת השם בעצמה היתה מצוה, שהקב"ה אמר לו 'וקראת את שמו יצחק', ולכן קיים מצוה תיכף ללידתו.

אמנם, בשעת המילה קרא שמו 'ישחק', על שם שנתאספו כולם למשתה ביום הגמלו ורב שחוק בעולם, וכדאיתא במדרש. ומשום כך בברכה שלאחר המילה אומרים "ושבועתו לישחק", לפי שאז בעת המילה נקרא בשם זה.

ב'בית ישראל' מיישב ענין הקדמת קריאת שם 'יצחק' תיכף ללידה, דהנה טעם הדבר שאין קוראים שם לפני המילה כי אז שם הערלות עליו, ואי אפשר לקרוא עליו שם של קדושה. אבל יצחק הי' נימול בעצם מבטן אמו, וכמו שפי' רש"י (שבת קלז): 'אשר קידש ידיד מבטן' קאי על יצחק שנקרא 'ידיד'. ומרומז בכתוב "ואת בריתי אקים את יצחק" (שם:כא) - 'אקים' ר"ת 'אשר קידש ידיד מבטן'. וכיון שכך יכול הי' לקראו בשם של קדושה תיכף ללידתו.

ושמא כדאי להביא כאן את מה שהבאנו בס' תורה לדעת - מצא טוב (עמ' ר"ג-ר"ד): "וארא את אברהם אל יצחק וגו'" (שמות ו:ג). כבעל הטורים איתא: 'וארא' בגימ' 'יצחק', כדאיתא במדרש שיצחק גרם להם לישראל שיצאו ממצרים.

ימול ארמאי בודאי יכול למול בשבת, אלא דמשום איסור שבת שא"א לו לחלל שבת, ממילא א"א לקיים עתה המצוה - זה לא מיקרי 'זמן גרמא', דעכ"פ אין שום זמן שיהא אינו ראוי להמצוה בעצמותה, ופשוט וברור. (ועיין בשו"ת הגרע"א ח"ג סי' י"ז).

"ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים וגו' כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני" (כבי-א-יב). בספר פנינים משלחן הגר"א איתא: אמר לי צורבא מרבנן מווילנא בשם הגאון ר' אליהו ווילנער, יש לדקדק בתיבת 'ממני', וכי הקריב אברהם למלאך חו", הי' לו למלאך לומר "נאום ה'" כמו באמירה השניה.

אמנם יש לבאר, דהנה ידוע דמכל עשיה של מצוה נברא מלאך. וגם ידוע דלפי גודל האהבה והזריזות והיראה והכוונה בעת עשיית המצוה, כך היא מדרגתו של המלאך הנברא מהמצוה הזאת. והנה כאן המלאך הזה אשר בא אל אברהם הי' אותו המלאך שנברא ע"י מצות העקדיה. א"כ אתי שפיר מה שאמר המלאך "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ולא חשכת וגו' ממני", רצונו לומר, מתוך מדרגתי הגדולה אני יודע את גודל מעלתך ביראת ה'. [פי', "עתה ידעתי" - מגין? "ממני"].

בענין קיום מצות ביקור חולים ע"י מכתב או בטלפון

בהלכות ביקור חולים ורפואה (יו"ד סי' של"ה) כותב הטור: כיון שחלה האדם, מצוה על כל אדם לבקרו שכן מצינו בהקב"ה שמבקר חולים, כמו שדרשו בפסוק: "וירא אליו ה' באילוני ממרא" (יח:א) - מלמד שבא אליו לבקר החולה [נפי' הב"ח: ומ"ש וכיון שחלה האדם וכו' - כלומר, מדינא, מיד שחלה האדם (חייב לבקרו), כדאשכחן בהקב"ה שמיד שחלה אברהם ביום שלישי למילתו וכו', ביקרו, כדכתיב: "וירא אליו ה'" וכו', עכ"ל. ועיין בפרישה שכתב: "וירא אליו ה'" - מלמד שבא אליו לבקר החולה. הלימוד הזה למדנו מדלא כתיב בתרי' מה דיבר אליו שמע מינה שלא בא לדבר עמו אלא לבקר החולה וכו', עיי"ש].

וממשך הטור: ואסמכוה אקרא: "והודעת להם את הדרך ילכו בה" [פי' הפרישה: ואיזו מצוה מקיימין ע"י הליכה - הוי אומר זהו ביקור חולים והלוית המת]. ומצוה גדולה היא לבקר, שמתוך כך יבקש עליו רחמים ונמצא כאילו מחי' אותו. וגם מתוך שרואה ומעיין בעניינו, אם יצטרך לשום דבר, משתדל בו להמציאו לו, ועושה שיכבדו וירבצו לפניו.

בפרישה איתא: ועושה שיכבדו וירבצו לפניו - כמעשה דרבי עקיבא, כדאיתא בפרק אין בין המודר (נדרים מ.) שחלה אחד מתלמידיו ולא נכנסו חכמים לבקרו, ונכנס רבי עקיבא. ובשביל שכיבד וריבץ לפניו הי' אומר לו: רבי, החייתני. יצא רבי עקיבא ודרש: כל שאינו מבקר את החולה כאילו שופך דמים. וכתב הרמב"ן: שמעינן מהכא דביקור חולים כדי שיכבדו וירבצו לפניו ויעשו לו צרכיו הצריכים לחלי, וימצא נחת רוח עם חבריו. ועוד, כדי שיכוין דעתו ויבקש רחמים עליו וכל שאינו מבקר רחמים, לא קיים המצוה. ורבינו [הטור] דקדק וכתב: "ועושה שיכבדו" וכו', רצונו לומר שאין צריך שיכבד המבקר עצמו, אלא שיצוה לבני ביתו של החולה שיכבדו וירבצו לפניו.

וכותב הפרישה: וטעם הכיבוד והריבץ לכאורה הי' נראה דדווקא בימיהו שהיו יושבין על הארץ והאבק הי' עולה ומזיק להחולה. ומיהו אפשר לומר גם בזמנינו דעתו של אדם צלול ונוחה טפי

כשהבית נקי וגם רוח רעה שוכב על מקום מיאוס וחולה צריך לשמור נפשו מכל דבר טפי מאיניש אחרינא, שהשטן מקטרג בשעת הסכנה, עכ"ל.

בספר פני ברוך (סי' א' סע' כ') איתא: עיקר מצות ביקור חולים הוא בכמה אופנים: (א) לבקש עליו רחמים (רמב"ם פי"ד מהל' אבל ה"ו ובשו"ע יו"ד סי' של"ה). (ב) שהמבקר עצמו או שיצוה לבני ביתו של החולה לכבד ולרביץ לפני החולה, או להשתדל בצרכיו של החולה בכל מה שצריך לו (שו"ע שם ובפרישה שעל הטור שם). (ג) לדבר על לבו לעודדו לחזקו ולגרום לו נחת רוח (ב"ב בשם הרמב"ן בתורת האדם: וימצא נחת רוח עם חבריו), ולשבת על ידו, כשהחולה דורש זאת או דורש שמירה (ברכות כד:; מג"א או"ח סי' רל"ט סק"ז).

וכותב השל"ה (ח"ב מס' פסחים עמ' כ"ד): וביקור חולים הוא בגוף ונפש וממון. בגוף כיצד? ירוץ ויתחזק בכל צרכיו ולהמציא לו כל רפואותיו וכן יטרח בגופו ביתר צרכיו. אמרו רז"ל, מעשה בתלמיד אחד מתלמידי ר"ע וכו'. בנפש כיצד? ישפוך נפשו בתחינות להתפלל להשי"ת שישלח לו רפואה שלימה. בממון כיצד, לראות אם אין לחולה ממון כל צרכו להשתדל לו, כי צרכי החולי הם מרובות, עכ"ל.

בספר הדר זקנים עה"ת מובא פירוש הרא"ש, ואיתא שם: "וירא אליו" - פירש"י לבקר את החולה. א"ר חמא בר חנינא, יום שלישי למילתו הי', ובא הקב"ה ושאל לו, פירוש לפירושו מלשון "וירא" מוכח שלא בא אלא לבקרו מדלא כתיב אחריו לא אמירה ולא דיבור (כעיי"ז הבאנו לעיל מהפרישה). וממשך הרא"ש: ובא ללמד דרך ארץ שיש לו לאדם לבקר החולה, ואפילו לא ידבר עמו דבר, כגון שמצאו ישן וניחא לו כאשר יגידו לו לחולה כי בא פלוני לראותו עושה לו נחת רוח, עכ"ל.

והנה דנו הפוסקים אם אפשר לקיים מצות ביקור חולים דרך הטלפון או ע"י שליח או מכתב.

בספר פני ברוך על מצות ביקור חולים (סי' א' הערה 69) איתא: לכאורה נראה מהפרישה (סי' של"ה אות ג') שכתב ואיזה מצוה שמקיימין ע"י הליכה, הוי אומר זהו ביקור חולים והלוית המת. כמו כן בפפולא חריפתא על הרא"ש (ב"מ פ"ב אות ז' ציון ז') כותב ד"לכו"ז זה ביקור חולים, שא"א לקיים אלא בהליכה. נראה מדבריהם שקיום המצוה היא רק בבקור אצל החולה, כי ע"י שהוא מבקר ורואה מצב החולה הוא מתפלל עליו ומבקש רחמים, וכמ"ש הטו"ד סי' של"ה, וגם מתוך שרואה מעיין בענינו, ואם יצטרך לשום דבר משתדל בו להמציאו לו, ועושה שיכבדו וירבצו לפניו, וכל זה איננו יכול לקיים דרך הטלפון. ואולי ע"י שמוסרים לחולה שפלוני טלפן ומתענין בשלומו גורם נחת רוח ועידוד לחולה שמתענינים בו, וקיים ע"י זה מצות בקור חולים. אבל לא יצא ידי חובתו בשלימות, ובפרט אם החולה בבית חולים שאין לו כ"כ צורך לעזרה, אזי חשוב הדבר שמתפלנים ושואלים בשלומו, כי עובדי ביה"ח מתחשבים יותר באדם שמתענינים אודותיו, וההתענינות שומרת על החולה מדברים שונים.

בס' נשמת אברהם (יו"ד סי' של"ה ס"ק י"ג) איתא: עיין בשו"ת אגרות משה (יו"ד ח"א סי' רכ"ג) שכותב שפשוט לדעתו שמקיים מצוה דביקור חולים ע"י שאלה בטלפון, אבל אינו שייך לומר שיצא ידי חובתו, כיון שחסר בבקור זה ענינים האחרים שיש בביקור חולים, ורק יצא מזה שאם אי אפשר לו לקיים בהליכה לשם לא נפטר לגמרי אלא צריך לבקרו במה שאפשר לו לכל הפחות ענין אחד או שנים שהוא גם ע"י הטלפון. וזהו הדין דחלה בנו שואלו בשוק (נדרים דף ל"ט) וכו', וגם מחמת שהראיה מתרגש המבקר יותר ומבקש ביותר תחנונים, וגם אולי מתקבל שם התפלה ביותר משום דהשכינה מצויה שם עם החולה וכו'.

אך אם לא אפשר לבקרו בין מצדו בין מצד החולה, הוא מחוייב לקיים הביקור שאפשר לו וע"י הטלפון ג"כ יש קיום איזה ענינים, עכ"ל.

ועל מה שכתוב באגרות משה ו'גם אולי מתקבל שם התפילה ביותר', מעורר הנשמת אברהם: עיין בחידושי החת"ס (על נדרים מ). שכתוב: יראה לפרש ע"פ מה שאמרו חז"ל המבקש רחמים בפני החולה אין צריך להזכיר שמו כדכתיב "קל נא רפא נא לה", וכתבו המקובלים כי יש בהזכרת שמו קצת התעוררות הדין עליו, אע"פ שמ"מ קרוב לשכר ע"י התפלה, מ"מ לפעמים איכא קצת הפסד [עיי"ז לפעמים] ע"י הזכרת שמו, משא"כ כשמתפלל בפני החולה שא"צ להזכיר שמו אז טוב לו, והיינו הנכנס לבקר מתפלל עליו שיחיה כי לא צריך להזכיר שמו. משא"כ מי שאינו מבקרו, מבקש עליו ואינו בפניו, זה צריך להזכיר שמו בתפלתו, ולפעמים יארע לו הפסד בדבר אע"פ שמתפלל עליו שיחיה.

וכפסק האגרות משה פסקו גם החלקת יעקב (ח"ב סי' קכ"ח), המנחת יצחק (ח"ב סי' פ"ד), הציץ אליעזר (ח"ה רמת רחל סי' ח' סק"ו), והיחזה דעת (ח"ג סי' פ"ג). ועיין גם בשערים מצויינים בהלכה (סי' קצ"ג סק"א).

ועיין בשו"ת מנחת יצחק הנ"ל שכתב דבפעם הראשונה ודאי צריך לבקר בעצמו, דאילו ע"י טלפון ממשש באפילה, ולפעמים דיבורו הוי עליו למעמסה, ורק אחרי שראהו פעם אחת ובקי במצב החולה, אזי כלפי מה שאמרו חז"ל: אפילו מאה פעמים ביום מקיים בזה מצות ביקור חולים בכל פעם שמתעניין דרך הטלפון על מצבו.

באנציקלופדי הלכתית רפואית (ח"א עמ' 88) איתא: עיקר החיוב של ביקור חולים הוא בהליכה לבית החולה ובקיום כל מטרות המצוה. אך אם אי אפשר לו ללכת לבית החולה, יש מי שפסקו שלא מקיים מצות ביקור חולים ע"י התקשרות בטלפון או בכתובת מכתב אלא רק מצות גמילות חסדים (שערים המצויינים בהלכה סי' קצ"ג סק"א, כליבו על אבילות ח"ב וכו'). אך רוב רבני דורנו סבורים, שמקיים

חלק מחלקי מצות ביקור חולים בדרך זו (שו"ת אג"מ שם, שו"ת מנחת יצחק שם, שו"ת מהר"י שטייף סי' רצ"ד, שו"ת חלקת יעקב שם, שו"ת ציץ אליעזר שם, שו"ת יחזה דעת שם, שו"ת באר משה ח"ב סי' ק"ד-ק"ו. וראה עוד בנועם, ח"י עמ' רפ"ה). ואם כבר ביקר בפועל פעם אחת, הרי הוא מקיים מצות ביקור חולים בכל פעם שמתעניין במצבו של החולה בטלפון (שו"ת מנחת יצחק שם). ויש מי שחילק, שדוקא כשיש מעט מבקרים המקורבים ביותר, צריכים לקיים הביקור פנים אל פנים. אבל אם המבקרים רבים אפשר לקיים המצוה גם ע"י הטלפון (הגרי"א העניין וצ"ל, מובא בירחון מורי, כ"ח שנה ה' גליין ד' [נ"ב] חשו"ן תשל"ד, עמ' י"ג).

וד"ל הגרי"א העניין: והנראה בזה שהדבר תלוי בהמשותפים בהמצוה. למשל אם דר בכפר או ע"פ השדה אז חיובו מתרבה אם אין בני ביתו מספיקים לעשות ולטפל בהמוטל לפי חליו, ואם הוא בעיר, החיוב מתחלק על הכל, וכ"ש בעיר גדולה [כנוא יארק], וכי תעלה על דעתך שהכל צריכים לבקר, וכלום טובה היא לחולה? רוב טובה כזה א"א לקבל והוא מזיק הרבה. ובעניינו ראינו שע"י ביקור מרובה בתנחומי אבלים חלה המנוחם ואכמ"ל. ובאופן כזה הטלפון די והותר, ויש שגם הכתיבה מספקת. ורק היותר מקורבים, שחברתם רצויה ביותר להחולה וביתו, בודאי ראוי להם לבקר פנים אל פנים. וכבר דרשו חז"ל על פסוק "ושם דרך" ו"שם" כתיב בשי"ן ימנית, וצריך לשום לפי העניין].

יש מי שהסתפקו אם מקיימים מצות ביקור חולים ע"י שליח (שו"ת אג"מ שם, שו"ת באר משה ח"ב סי' ק"ה, וראה עוד בשו"ת ציץ אליעזר ח"ז סי' ו' אות ו').

ועיין בס' אהבת יעקב (ח"א אגרות, עמ' שצ"א) שכתב: ברם, עתה יש לעיין עוד בזה, שהרי כיום אפשר לשלוח האגרת ע"י מכשיר הפקס (fax), ובאופן שכזה החולה מקבלה לידיו על אתר, וא"כ יש מקום להסתפק שמא אגרת שקיבל מאדם חשוב - ויכול להראותה לכל מי שבא אליו לבקר - עדיפא אצלו מדיבור בטלפון.

לז"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לז"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לז"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

TORAH LODAAS

PARSHAS VAYEIRA
© COPYRIGHT 2024
BY RABBI MATIS BLUM Z"l

נדב בן דבורה לרפ"ש
רוחמה ליבא בת רבקה לרפ"ש
צביה חיה בת לאה ברעניא לרפ"ש

"כן תעשה כאשר דברת" (יח:ו)

"May you do as you have said."

Why would the angels have suspected that Avrohom would not do as he had promised?

The Chasam Sofer explained that Chazal tell us that the righteous say little and do a lot. Therefore, since the Mal'achim were afraid that Avrohom would do much more than what he had promised them, they asked him to do just what he had said - no more.

"והאלקים נסה את אברהם" (כב:א)

"And Hashem tested Avrohom."

Why doesn't the Torah attribute the test to Yitzchok too?

The *K'sav Sofer* answers, that it was no great feat for Yitzchok to be willing to sanctify the Name of Hashem, for he had grown up in Avrohom's home, which preached total devotion to Hashem. What was noteworthy was that Avrohom, who had been reared in the corrupt surrounding of Terach, was able to reach such a level of love for Hashem, that he was willing to sacrifice his only son to fulfill the will of G-d.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

Although one is permitted to Daven for a sick person in the Bracha of רפאנו (O.C. 119:1), the Aruch Hashulchan (ibid:2) writes that this should be done only occasionally, but not on a regular basis, for this gives the impression that the Tefillos established by the Anshei Knesses Hagedola are not sufficient.

Hagaon Rav Shlomo Zalman Auerbach Z'TL' (Halichos Shlomo, Tefilla, chapter 8 note 60) ruled that if one has been reciting the added Tefilla in רפאנו, he should stop reciting it for a period of time, and then, if necessary, he may resume saying it. This was also the opinion of the Aderes, Z'TL'.

QUESTIONS OF THE WEEK

1) Which people who attended Yitzchok's *bris* were killed by Yehoshua later on in history?

- 2) Who recited the Bracha of *Mechayei Hameisim* at the *Akeida*?
- 3) Who were *Shakra'i*, *Shakrura'i*, *Zayafa* and *Matzli Dina*?
- 4) Why did Lot's wife turn around?
- 5) What did Lot's wife see when she turned to look behind her?
- 6) What happened to the servants of Avrohom who were circumcised?
- 7) What was the Tefilla that Avrohom offered for Avimelech?
- 8) Where did Yitzchok go after the *Akeida*?
- 9) In this week's Parsha: who died because of salt, and who was saved because of salt?
- 10) Who was named for what people were going to say about her children?
- 11) Where do we find in this week's Parsha a reference to the well of Miriam being dug?
- 12) With which of the *Shalosh Regolim* was Og associated?

ANSWERS

- 1) The 31 kings of Canaan whom Yehoshua killed, were at Yitzchok's *Bris* (Bereishis Rabba 53:10).
- 2) Chazal tell us that at the time of the *Akeida*, Yitzchok's soul left him, and later returned. When it returned, he recited the Bracha of *Mechayei Hameisim* (Pirkei D'Rebbi Eliezer 31).
- 3) *Shakra'i*, *Shakrura'i*, *Zayafi* and *Matzli Dina* were the four corrupt judges of Sodom (Sanhedrin 109b).
- 4) Lot's wife, *Edis*, turned around because she was concerned about the two daughters she was leaving behind (Midrash Hagadol).
- 5) According to the Pirkei D'Rebbi Eliezer (25), when Lot's wife looked behind her she saw the Shechina (see Ramban 19:17).
- 6) They died and continued dying, until *Mamrei* deduced from the words "המול ימול" (יח:א) that "המול ימול" - only one who is already circumcised may circumcise others (Moshav Zekeinim 18:1).
- 7) "רבון כל העולמים, אדם בראת לפני" ורבי, ואבימלך וביתו יפרו וירבו" (פרקי דר"א פכ"ו)

- 8) Either to the Beis Midrash of Sheim and Eiver (see Targum Yonoson 22:19), or to Gan Eiden (see Midrash Hagadol and Chizkuni on 22:19).
- 9) Lot's wife died because she publicized that guests came to her home by going out and asking the neighbors for salt for her guests (see Bereishis Rabba 50:4, Rashi 19:26). Yitzchok was saved at the Akeida in the merit of the bread and salt that Avrohom served the angels.
 ז"ל הפסיקתא רבתי (פ"מ, מובא ברבינו אפרים, בראשית כב: כז) "המזבח ממעל לעצים" - סופי תיבות 'מלח'. אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, חוס עליו וזכור לו לחם ומלח שאכלו בבית אביו.
- 10) According to Rabbeinu Efraim (22:27), 'ראומה' [the *Pilegesh* of Besu'el] was so named because people were going to look at the types of children she gave birth to - murderers, immoral people and idolators - ראומה ילדה זאת, שהיו בניה שופכי דמים ומגלי עריות ועובדי עבודה זרה.
- 11) According to the Drashos Ibn Shoib (cited in Lemechaseh Atik), when Avrohom said: "כי הפרתי את" (כא: ל) "הבאר הזאת" (כא: ל) he was referring to the well that would be known as בארה של מרים (also see Pirkei D'Rebbi Eliezer 19 with its commentaries).
- 12) Og was so named because when he first came to Avrohom, Avrohom was preparing round Matzos [עוגות מצות] for Pesach (see Bereishis Rabba 42:12,

Devorim Rabba 1:22). Thus, he had a connection to Pesach. His connection to Succos comes from the fact that, according to the Rokei'ach (219) we sit in a Succa to commemorate the actual Succos that Bnei Yisroel sat in when they went to war against Sichon and Og. Additionally, according to the Midrash (see Yalkut Shimoni, Chukas), the war against Og took place after Succos.

NOW AVAILABLE

The sefer *נר מתתיהו* is available for purchase:

- in seforim stores
- via shipping by emailing torahlodaas@gmail.com
- by picking up in Monsey, Queens, or Lakewood. Please be in touch via email.

The sefer *מצא טוב* on שמחות and the set of Torah Lodaas volumes 1-5 are available for purchase. Email to purchase.

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

The material for this issue has been reprinted from previous years